

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.455/2018/4.

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke

. Bajnok István előadó bíró

. Tibold Ágnes bíró

Az I. rendű felperes:

A II. rendű felperes:

A felperesek képviselője: Dr. Halmos Béla Antal

Az alperes:

Az alperes képviselője: Rácz Zsolt Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Rácz Zsolt ügyvéd

A per tárgya: közgyűlési határozat részleges hatálytalanságának megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperesek

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi Ítéltábla, 16.Gf.40.079/2018/5. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Budapest Környéki Törvényszék, 9.G.40.022/2017/15. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Egyetemlegesen kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek 25.400 (huszonötezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. és II. rendű felperes hosszabb időn keresztül az alperesnek (jogelődjének) tagja volt. Az alperes alapszabályának 2.8. pontja rendelkezik a tagsági jogviszony megszűnéséről, amelynek a) pontja szerint a tagsági jogviszony megszűnik, ha a tag a szövetkezetből kilép.
- [2] Az alapszabály 2.9. pontja értelmében a kilépési szándékot írásban, az igazgatóságnál kell bejelenteni. A tagsági jogviszony a kilépésre vonatkozó szándék bejelentésének napjától számított 90. napon szűnik meg.
- [3] Az alapszabály 2.11. pontjában rögzíti, illetve az utolsó mondatot illetően 2016. szeptember 30-áig rögzítette, hogy ha a tagsági

jogviszony bármely okból megszűnik a volt taggal, illetőleg az örökösével (jogutódjával) el kell számolni feltéve, ha az örökös, illetve a jogutód nem létesít tagsági viszonyt a szövetkezettel. A volt tagot (örökösét, jogutódát) a tag vagyoni hozzájárulásának értéke, valamint a tagsági jogviszony alatt keletkezett, vagyoni hozzájárulásra jutó saját tőke lekötött tartalékkal csökkentett összege illeti meg abban az esetben, ha azt veszteség fedezésének céljára nem használták fel. A vagyoni hozzájárulás kifizetésére a tagsági jogviszony megszűnését követő 3 év alatt kerül sor.

- [4] A felperesek 2015 márciusától tárgyalásokat folytattak az alperessel befektetői jegyeik megváltása tárgyában, azonban ezt tagsági viszonyuk megtartása mellett kívánták elérni, illetve kilépési szándékukat csak jelezték az alperesnek, de szabályszerű írásbeli kilépési nyilatkozatot nem tettek. Az alperes válaszában leszögezte, hogy megváltás mellett a tagsági viszony nem tartható fenn, az elszámolás során a felperesek méltányos igényeinek kielégítésétől nem zárkózott el, azonban utalt arra, hogy ez a szövetkezetben maradó tagok érdekeinek figyelembe vételével fog történni. A felek között megállapodás nem jött létre. A felperesek 2016. július 13-án kelt, 2016. július 15-ére szóló írásbeli jognyilatkozattal kilépési szándékukat szabályszerűen bejelentették az alperesnek, meghatározva ebben azt is, hogy az alapszabály 2.9. pontja értelmében tagsági viszonyuk 2016. október 15. napjával fog megszűnni, egyben az alapszabály 2.11. pontja alapján az alperes összvagyoni értékéből 10,38%-ot I. rendű, 2,62%-ot II. rendű felperesnek kértek kifizetni azzal, hogy a pontos összeget megjelölni nem tudják, de annak kiszámítását kérik.
- [5] Az alperes 2016. szeptember 30. napján rendkívüli közgyűlést tartott. A közgyűlés 10/2016. számú határozatával döntött arról, hogy a lekötött tartalékát 70 millió forintról 195 millió forintra emeli fel. A közgyűlés ugyancsak elfogadta a 12/2016. számú határozatot, mellyel az Alapszabály 2/11. pontjának utolsó mondatát módosították akként, hogy a vagyoni hozzájárulás kifizetésének határidejét a tagsági jogviszony megszűnését követő 3 év helyett 8 évben határozták meg. A közgyűlés a fenti határozatokat 16 igen, 2 nem szavazat mellett, 2 tartózkodással hozta meg. A felperesek a közgyűlésen jelen voltak, és a fenti közgyűlési határozatok ellen szavaztak.
- [6] Az alperes ezt követően tájékoztatta felpereseket, hogy kérelmük alapján a tagsági jogviszonyuk megszüntetésre került, erre tekintettel rendelkezésükre bocsátotta az elszámolást, és megállapította, hogy I. rendű felperest 6.341.716 Ft, a II. rendű felperest pedig 1.612.128 forint illeti meg az alperesi vagyonból, a kifizetés időtartamát pedig 8 évben határozta meg. Az alperes a tájékoztatásban közölt összegek időarányos részét a felpereseknek megfizette, akik azt jogfenntartással átvették.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [7] A felperesek 2017. január 6-án előterjesztett keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az alperes 2016. szeptember 30-án megtartott közgyűlésének 10/2016., illetve 12/2016. közgyűlési határozatai velünk szemben hatálytalanok. Kérték továbbá, hogy a bíróság állapítsa meg a tagsági viszonyuk megszűnésének időpontjában könyvelési bizonylatokkal igazolt szövetkezeti vagyon nagyságát, valamint a könyvelési adatok alapján az I. és II. rendű felperes számára járó vagyonkiadás százalékos mértékét.
- [8] Keresetüket a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:361. § (1) bekezdésére, valamint az alperesi szövetkezet alapszabályának (2015. május 15-ei állapota szerinti) 2.9. és 2.11. pontjára és a polgári perrendtartásról szóló 1952. III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 123. §-ában foglaltakra alapították. Álláspontjuk szerint az a körülmény, hogy röviddel tagsági viszonyuk megszűnése előtt, de kilépési nyilatkozatuk szabályszerű megtétele után az alperes lekötött tartalékát 125 millió forinttal felemelték, s így az elszámolás alapját csökkentették, továbbá, hogy a vagyonkiadás időszakát 3 évről 8 évre növelték, jelentős hátrányt okozott a felpereseknek, és őket nagy összegű vagyonrészüktől fosztotta meg.
- [9] Előadták, hogy ez és az alperesnek azon magatartása, hogy elszámolási lehetőségekről hitegette őket, különböző beruházásokra utalva ígéretet tett arra, hogy sor kerül közöttük elszámolásra, de ez mégsem történt meg, helyette meghozták a 10/2016. és a 12/2016. számú közgyűlési határozatot, a jóhiszeműség és tisztesség elvébe (Ptk. 1:3. §), az elvárható magatartás elvébe (Ptk. 1:4. §) ütközik és joggal való visszaélésnek is minősül (Ptk. 1:5. §). Minderre, valamint arra figyelemmel, hogy kilépési szándékukat a fenti közgyűlési határozatok meghozatala előtt bejelentették, azt eredményezi álláspontjuk szerint, hogy azok rájuk nem vonatkoznak, a velük történő elszámolás alapjául nem szolgálhatnak.
- [10] Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy a kereset tartalmilag a közgyűlési határozatok hatályon kívül helyezésére irányul, a megtámadási határidő pedig, tekintettel arra, hogy a felperesek személyesen (illetve képviselő útján) a közgyűlésen jelen voltak, 2016. október 30-án lejárt. Hivatkozott arra is, hogy a felperesek jognyilatkozatai szerint is 2016. október 15-ig tagi jogviszonyuk fennállt, jogaikkal éltek is (rész vettek és szavaztak a perbeli közgyűlésen), így az elfogadott közgyűlési határozatok kivétel nélkül minden tagra kiterjedő hatályúak. A kérdéses határozatok a szövetkezet és tagsága érdekeit szolgálta, és az egyéni érdek nem írhatja felül a közösségi érdeket, a kérdéses közgyűlési határozatok érvényesek és jogszabályba nem ütköznek.

Az első- és másodfokú ítélet

- [11] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Határozatának indokolásában megállapította, hogy a felperesek nem kérték a 10/2016. és a 12/2016. (IX. 30.) közgyűlési határozatok hatályon kívül helyezését, így az e perfajtára irányadó perindítási határidő nem vonatkozik keresetükre.
- [12] A felperesek a hatálytalanság körében alaptalanul hivatkoztak arra, hogy korábban már bejelentették kilépési szándékukat, így tagsági jogviszonyuk is korábban szűnt meg, mint a két közgyűlési határozat hatálybalépése történt, így azok rájuk nem vonatkoznak. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a 2015. május 18-án szóban közölt kilépési nyilatkozatukkal a kívánt joghatást a felperesek nem érhették el, mivel az alperesi tájékoztatástól vagy annak elmaradásától függetlenül az alapszabály vonatkozó rendelkezését ismerniük kellett. Tagsági jogviszonyuk továbbra is fennállt, és ennek a felperesek tudatában voltak, mivel a 2016. szeptember 30-ai közgyűlésen megjelentek, tagsági jogaikat gyakorolták. A perbeli közgyűlési határozatok ezért a felperesekkel szemben érvényesek, hatályosak és rájuk nézve kötelezőek, a relatív hatálytalanságot megállapítani a felperesek által állított okból nem lehet, ilyen keresettípust nem szabályoz semmilyen jogszabály. A további megállapítási kereseti kérelemmel kapcsolatban pedig rögzítette, hogy annak az rPp. 123. §-a szerint együttes törvényi feltételei nem állnak fenn.
- [13] A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy a kereset nem közgyűlési határozat hatályon kívül helyezésére irányult, e speciális pertípus megindításával kapcsolatos, a Ptk. 3:35-3:36. §-ában szabályozott határidők nem irányadóak, így a kereset érdemben volt elbírálható.
- [14] A másodfokú bíróság nem találta kizártnak azon kereseti kérelem előterjesztését, amelyben a felperesek annak megállapítását kérték, hogy velük szemben a perbeli közgyűlési határozatok (amelyeknek érvényességét nem vitatták) nem hatályosak, attól függetlenül, hogy a tagsági jogviszonnyal kapcsolatos speciális pertípusok között ezt a jogalkotó külön nem nevesíti. E vonatkozásban az ítéletábra is annak tulajdonított jelentőséget, hogy a felperesek tagsági viszonya a kérdéses határozatok meghozatalakor fennállt-e vagy sem. Egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításaival, hogy a felperesek határozott, írásbeli kilépési nyilatkozatot csak 2016. július 15-i hatállyal tettek, és az alapszabály 2.9. pontja értelmében valamint saját jognyilatkozataik szerint is, tagsági jogviszonyuk 2016. október 15. napjáig fennállt. Mivel a közgyűlési határozatok a szövetkezet tagjaira kiterjedő hatályúak (eltérő jogszabályi, szerződéses, illetve közgyűlési határozati kikötés hiányában), a 10/2016. és a 12/2016. számú határozat nyomban, minden tagra - így a felperesekre - vonatkozóan is hatályba lépett, ennek megfelelően a velük való elszámolásra is irányadó.

- [15] A másodfokú bíróság kifejtette, hogy a közgyűlési határozattal módosított alapszabály rendelkezéseinek hatályosulása eltérő jogszabályi, illetve határozati rendelkezés hiányában minden tagra - így adott időpontban felperesekre is - irányadó volt, figyelemmel arra a körülményre, hogy az alperesi szövetkezet alapszabályának 2.11. pontja szerint a tagsági jogviszony megszűnéséig bekövetkezett vagyonváltozásokat is figyelembe véve kell az elszámolást elvégezni. [A tag vagyoni hozzájárulásának értéke, valamint a tagsági jogviszony (2016. október 15-éig terjedő időszak) alatt keletkezett vagyoni hozzájárulásra jutó saját tőke lekötött tartalékkal csökkentett összege illetve a felpereseket.] Az tehát nem volt megállapítható, hogy tagsági viszony hiányában lenne hatálytalan a két közgyűlési határozat a felperesekkel szemben.
- [16] A felperesek arra is hivatkoztak, hogy az alperes azon magatartása, hogy a felperesekkel való, a kilépési szándék írásbeli bejelentésekor fennállt tőkeszerkezetén módosítva, a kilépő taggal való elszámolás alapját jelentősen lecsökkentette, továbbá a kifizetés ütemezését a törvényi maximumra emelte, a jóhiszeműség és tisztesség, az elvárható magatartás általános jogelvébe ütközik és joggal való visszaélést valósít meg. Erre tekintettel is állították a felperesek a fenti határozatok hatálytalanságát. Az elsőfokú bíróság erre vonatkozóan döntésének indokait nem részletezte, ezért az indokolást az ítéletábra kiegészítette.
- [17] Rámutatott, „a Ptk. indokolása szerint a jóhiszeműség és tisztesség követelményébe ütközőnek tekinti a jogalkotó és a generálklauszula sérelmének kiemelt példaként - külön szabályozva - nem alapelveként, hanem konkrét szabályként - azt a tételt, hogy nem megengedett az olyan joggyakorlás, amely ütközik a jogosult korábbi magatartásával”. Nem állapítható meg ugyanakkor az alperes tekintetében ez a körülmény, hiszen a 2016. április 13-i levelében kifejezetten utalt arra, hogy az elszámolás a szövetkezetben maradó tagok érdekeinek figyelembe vételével fog megtörténni. Ez legalábbis előrevetítette, hogy az alperes a szövetkezeti közösségi érdeket is szem előtt tartva fogja a felperesi járandóságot megállapítani. Nyilvánvalóan - a 2016. szeptember 30-i közgyűlési jegyzőkönyv tartalma szerint is - az alperes olyan megoldást keresett, ami törvényes ugyan, de nem teszi különösen kívánatossá a szövetkezetből való kilépést, és nem veszélyezteti a tervezett és jóval korábban (2015-ben) elhatározott beruházás megvalósítását.
- [18] A másodfokú bíróság álláspontja szerint joggal való visszaélésnek az alanyi jog gyakorlásának a jog elvárásaival szembehelyezkedő módja tekinthető, megállapítása lényegében az alanyi jogok gyakorlásának az egymással ütköző érdekek viszonylatában történő mérlegelését igényli. Jelen esetben a felpereseknek az a méltányolható magánérdeke, hogy több évtizedes munkájuk gyümölcseként (a korábbi jogszabályi rendelkezés szerint hozzáférhetetlen), az újabb szabályozás szerint már megszerezhető vagyoni járandóságukat a lehető legnagyobb értékben és gyorsasággal

a szövetkezetből kivonhassák. Ezzel szemben az alperesi szövetkezet - mint gazdálkodó szervezet, gazdasági jogalany és munkáltató, az ottmaradó tagság közös vállalkozása, mely a mezőgazdasági tevékenységet a tagok számára elfogadhatóbb eredményességűvé teszi a közös gazdálkodás által - érdeke, hogy egyes tagok kiválása és a velük való elszámolás, illetve a vagyoni járandóság kifizetése ne veszélyeztesse a közös gazdálkodást. Az erre irányuló intézkedés - a felperesek számára nyilvánvalóan igen sérelmes elszámolási mód és a kifizetés ütemezésének a törvényi felső határig történt kitolása -, mely egyébként az ottmaradó tagság helyeslésével a szavazati arányokból leszűrhetően találkozott, nem tekinthető joggal való visszaélésnek. Jelen ügyben a méltányolható magánérdek és a közösségi érdek összeütközése állapítható meg, a magánérdek sérelmet szenvedett, de ez a joggal való visszaélés mértékét nem éri el az ítélőtábla álláspontja szerint.

- [19] Az ítélőtábla leszögezte, hogy a Ptk. a fenti alapelvek sérelméhez - egyéb érvénytelenségi ok megvalósítása nélkül - nem fűzi az érvénytelenség jogkövetkezményét, a felperesek azt maguk sem állították, és hatálytalanságot, mint jogkövetkezményt szintén nem állapít meg erre a jogszabály és a felek között sincs ilyen tartalmú megállapodás vagy határozat.
- [20] Az elvárhatóság elvének sérelmét a másodfokú bíróság a fentiekben részletezett okokból szintén nem látta megállapíthatónak. Az alperestől ugyanis éppen az az elvárható, hogy a kilépni szándékozó taggal megejtendő korrekt elszámolás elveinél a közösség érdekeit is képviselje. Nem véletlen, hogy a Ptk. 3:360. § (1) bekezdése a vagyoniadás felső határát 8 évben rögzíti, és csak az ezt meghaladó vagyoniadási időtartamot nyilvánítja semmisnek. Amennyiben sérült volna is jelen esetben az elvárhatóság követelménye, az sem hatálytalanságot, hanem esetleges kártérítési követelést alapozhatott volna meg, azonban a másodfokú bíróság az elvárhatóság elvének sérelmét sem látta megállapíthatónak. A fenti indokolásbeli kiegészítéssel ezért a másodfokú bíróság a közgyűlési határozatok részleges, felperesekkel szembeni hatálytalansága megállapítása iránti keresetet elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezést helybenhagyta. Abban is egyetértett az elsőfokú bírósággal, hogy megállapítás iránti kereset előterjesztésének nem álltak fenn a feltételei.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [21] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítéletnek a 10/2016. és a 12/2016. számú közgyűlési határozatok velük szembeni hatálytalanságának megállapítására irányuló keresetüket elutasító rendelkezése hatályon kívül helyezését, és e vonatkozásban tartalmilag az elsőfokú ítélet megváltoztatásával keresetüknek megfelelő határozat meghozatalát kérték. Állították, hogy a jogerős ítélet a Ptk. 1:3. §-ába, 1:4. §-ába és 1:5. §-ába ütköző módon jogszabálysértő.

- [22] Hangsúlyozták, hogy „egységes” kereseti kérelmet nyújtottak be, ennek ellenére mindkét fokú bíróság a kereseti kérelmet megbontotta és ennek megfelelően kötelezte felpereseket a kereseti, illetve fellebbezési illeték viselésére.
- [23] A felperesek fenntartották azon jogi álláspontjukat, miszerint az alperes azon magatartása, hogy az elszámolási lehetőségekről hitegette őket, majd meghozta a perbeli határozatokat a jóhiszeműség és a tisztesség elvébe ütközött. Egész eljárása arra irányult, hogy az elszámolás velük szemben hátrányos legyen. Ezzel a magatartásával az alperes egyúttal megsértette az elvárhatóság elvét is, és magatartása egyúttal a joggal való visszaélés tilalmába is ütközött. Megismételték az eljárás során már előadott érveiket, hivatkozva arra, hogy azok figyelembevételét mindkét fokon eljáró bíróság mellőzte.
- [24] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte a felülvizsgálattal érintett körben.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [25] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és azt a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okokból - a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben - nem találta jogszabálysértőnek. A perben eljáró bíróságok helytállóan észlelték, hogy a felperesek kereseti, fellebbezési kérelme kettős volt, egyrészt a közgyűlési határozatok velük szembeni hatálytalanságának megállapítására, másrészt az őket megillető vagyonhányad meghatározására irányult. A felülvizsgálati eljárás fő tárgyát kizárólag az elsőként említett kereseti kérelmük képezte.
- [26] A Kúria előrebocsátja, hogy az rPp. 270. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás tárgya annak vizsgálata, hogy a jogerős határozat jogszabálysértő-e. Az rPp. 272. § (2) bekezdése, illetve 273. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjában foglaltakra is - csak a jogszabály tételes, egyértelmű megjelölése mellett és az annak megsértésére vonatkozó indokok részletezésével kifejtett érveket tartalmazó felülvizsgálati kérelem bírálható el érdemben. A felülvizsgálati kérelemnek az a része, amely ezeknek az elvárásoknak nem felel meg, a vizsgálat tárgyát nem képezheti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fenti tartalmi követelményekkel.
- [27] Ebből következően a Kúria kizárólag a Ptk. hivatkozott megsértettnek ítélt alapelvei keretei között vizsgálhatta a jogerős ítélet jogszerűségét.
- [28] A Kúria egyetértett a másodfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a felülvizsgálati kérelemben megjelölt alapelvek esetleges megsértése sem adna lehetőséget a per tárgyát képező közgyűlési határozatok

felperesekkel szembeni hatálytalanságának megállapítására. Azok hatálytalansága akkor lett volna megállapítható, ha a felperesek tagsági viszonya 2016. szeptember 30-a előtt szűnt volna meg.

- [29] Ettől függetlenül a másodfokú bíróság az alperesnek a perbeli közgyűlési határozatok meghozatala körében tanúsított magatartása (eljárása) megítélése során az ügyben rendelkezésre álló bizonyítékok, így különösen az alperes korábbi írásbeli nyilatkozata, a taggyűlési jegyzőkönyv tartalma, és a peres felek egymással ütköző érdekeinek bemutatása és részletes értékelésével alakította ki álláspontját arról, hogy az alperes magatartása nem ütközött a Ptk. felhívott alapelvi rendelkezéseibe. A másodfokú bíróság hangsúlyosan hivatkozott arra, hogy a felperesek méltányolható magánérdeke és az alperes mint szövetkezet és annak tagjai a vállalkozás eredményességéhez fűződő közösségi érdeke ütközött a meghozott taggyűlési határozatokban. A felperesek felülvizsgálati kérelmükben valójában a másodfokú bíróságnak ezt a bizonyítékokat mérlegelő tevékenységét támadták az rPp. 206. § (1) bekezdésére történt hivatkozás nélkül, amely önmagában kizárta ezen nem ügydöntő érvelés helytállóságának vizsgálatát.
- [30] Végül a Kúria rámutat arra, hogy a felperesek nem jelölték meg, hogy a perben eljáró bíróságok az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. mely rendelkezését sértették meg a kereseti, illetve fellebbezési illeték meghatározásakor. Ennek ellenére a Kúria utal arra, hogy a perben eljáró bíróságok mind a kereseti, mind a fellebbezési illetéket a meg nem határozható pertárgy érték alapulvételével állapították meg oly módon, hogy az illetéket nem többszörözték meg.
- [31] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [32] A Kúria az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felpereseket az rPp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó 78. § (2) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból álló költségének a megfizetésre. Annak mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5) és (6) bekezdései alapján, a ténylegesen kifejtett jogi képviselési tevékenység mérlegelésével, áfával növelten állapította meg.
- [33] Az ítélet elleni felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.
- [34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2019. július 8.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Bajnok István sk.
előadó bíró, Dr. Tibold Ágnes sk. bíró

A kiadmány hiteléül:

/Seres Józsefné/
tisztviselő